

nocència. I l'amor —aquest fluïd de la joventesa — lliga les voluntats, omplint el cor d'esperances acaroadores.

Per a ésser jove, s'ha de sentir la joventesa. S'ha d'olorar l'embaumadora sentor de les flors. S'ha de fruir de l'alegría del viure, del goig de l'estimar, de la gloria d'ésser jove.

S'han de tenir ambicions. S'ha d'arriuar a voler la lluna i s'ha de somniar. Què hi fa que'l què's somni siguin truites o llunes de Valencia?...

Els que senten la joventut, viuen en altres mons diferents d'aquest; mons fets pel séu fantasiós esperit, que vola per sobre de les teulades.

A mí'm fan molta gracia aquests que quan comencen a sentir-se la cara raspada, ja's creuen homes i van encatronats pel carrer, tractant de ximpls als que senten l'alegría desbordant de la joventesa.

Són joves, sense joventut; sense idealitats ni esperances. Son éssers *intel'lectuals*, que de criatures han passat a homes, atravesant la joventut — com si fós un rierot o una claveguera — amb la passera de les pretensions. I ens diuen *caps-calents* i *somnià-truites*, perquè fantasiegem i perquè estimem la vida.

Val a dir una veritat. El sexe dèbil — no sé per què se'n diu dèbil — ens dóna més exemples de joventut que no pas donem nosaltres, els del sexe lleig.

No vui referir-me a les quarentones que porten perruca, ni a les de quinze abrils que ja's posen *polvos*; però sembla talment que la dóna senti més la joventut que nosaltres.

El séu caràcter, més propens que'l nostre a estimar, fa a les dónes més joves, més somniadores.

El séu esperit idealitza més que'l nostre, i té'ls sentiments més delicats que'ls nostres.

No vui fer elogis ni a les d'aquí, ni a les de fóra. Totes són iguals. Totes joves i agradoses. Tant agradoses, que'm sembla mentida que les sogres siguin dónes.

ESTEVE SARROCA

VISIONS

Del natural

De des de Font-Romeu a *Les Bulloses*,
passant pels viaranys, sempre a dret fil,
baixant els córriols, cercant dresseres,
tornant a enfil·lar-nos cap al cim,